

Copacul

Necorupb

Copac bătut de ploaie și de vânt,
cu frunzele întoarse către stele,
puterea ta venită din pământ
o simt și-acum în gândurile mele.

Prieten drag, de când eram copil,
mi-ai legănat și gânduri și uitare,
ajuns cândva departe, în exil,
mi-ai fost balsam și dulce alinare.

De strajă-ai stat în amintirea mea
să port în sânge patria străbună,
nimic în calea dorului să-mi stea
de voi gândi în limba mea română.